

TALK OF THE CITY

Από τον Γιώργο Χατζηβασίλη

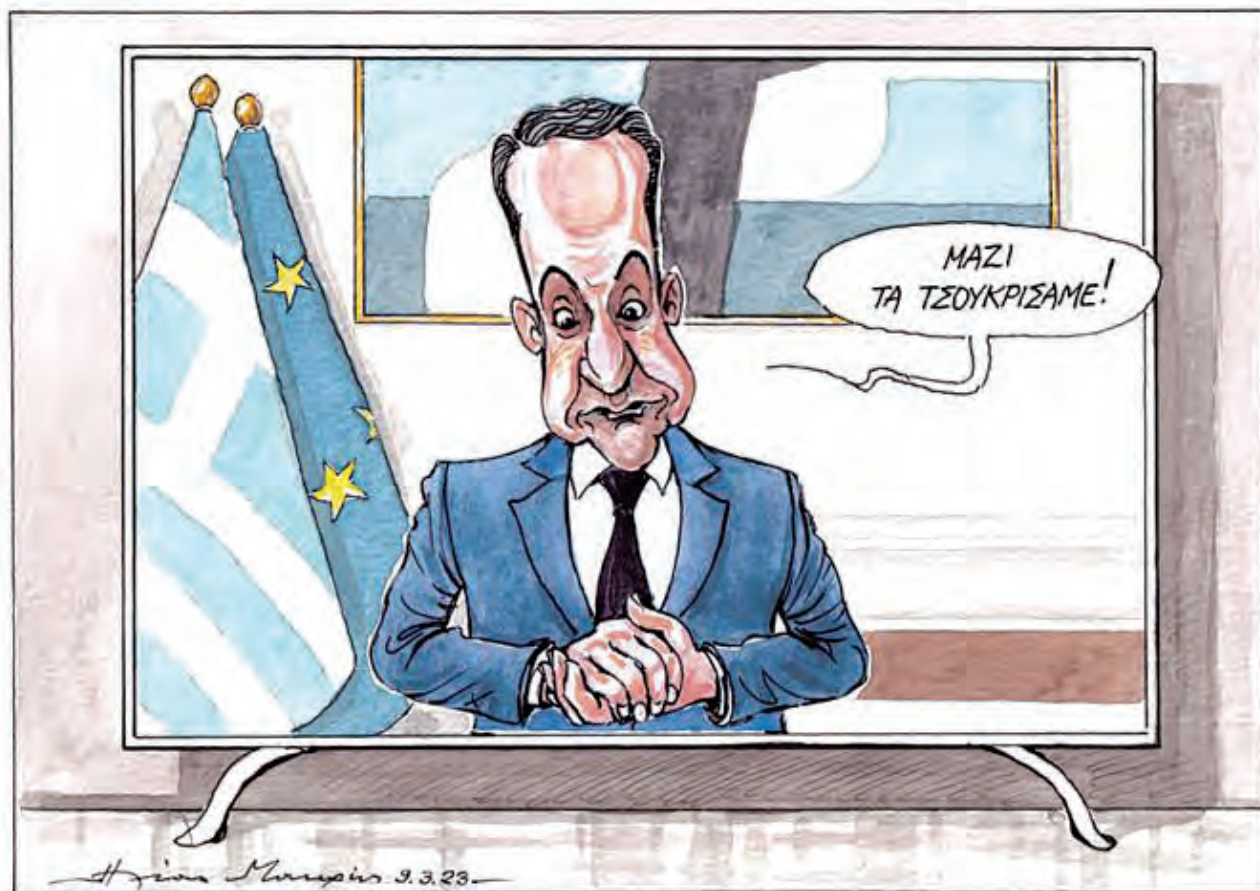

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ Νίκος Κωνσταντάρας

Ποιον θα εμπιστευθούν οι νέοι;

Η κυβέρνηση αντιμετωπίζει τη μεγαλύτερη δοκιμασία της θητείας της λίγο πριν από τις εκλογές. Καλείται να διαχειριστεί κύμα λαϊκής οργής και αγανάκτησης, που ουδείς γνωρίζει πώς θα εξελιχθεί. Όμως, εάν η αξιωματική αντιπολίτευση πιστεύει ότι αυτό μεταφράζεται αυτομάτως σε κέρδη για την ίδια, τότε δεν έχει καταλάβει ότι η οργή των πολλών, αυτών που δεν συνηθίζουν να εκφράζονται στον δρόμο, αφορά και την ίδια. Διότι η καταστροφή στα Τέμπη προκαλεί βαθιά θλίψη και ανασφάλεια όχι μόνο για τις ζωές που χάθηκαν, αλλά και για όλα τα χρόνια προβλήματα που παραμένουν άλυτα και συνέβαλαν σε αυτήν. Αντέξαμε τη χρεοκοπία και τα μνημόνια, την πανδημία και την τουρκική επιθετικότητα, αντιμετωπίσαμε τον πόλεμο στην Ουκρανία και το υψηλό κόστος ζωής, είδαμε κάποια πρόοδο τα τελευταία χρόνια, ωστόσο, διαπιστώνουμε ότι παραμένουμε καταδικασμένοι. Οι αδυναμίες μας είναι τόσο πολλές, τόσο βασικές, που συνέβη το αδιανόητο.

Η τραγωδία στα Τέμπη έδειξε ότι η σισύφεια κατάσταση δεν είναι θέλημα Θεού, δεν προκλήθηκε από εξωγενές γεγονός, από τη διεθνή συγκυρία ή ξένη παρέμβαση. Είναι το ματωμένο απόσταγμα δικών μας λαθών. Αυτή η «συλλογική ευθύνη» δεν απαλλάσσει συγκεκριμένους ανθρώπους, φορείς και πολιτικούς για την αλυσίδα αδύναμων κρίκων που έσπασε. Σημαίνει, όμως, ότι η οργή πηγάζει από διάφορες αιτίες και θα έχει απρόβλεπτη κατάληξη. Στην πολιτική, όλοι θα καταδεικνύουν όλους ως υπεύθυνους, την ώρα που οι «μεγάλοι» νιώθουμε νέα απογοήτευση και οι νέοι, ταυτιζόμενοι με τους νεκρούς στα Τέμπη, αισθάνονται άμεση απειλή. Αυτό θα έχει κόστος για τη Νέα Δημοκρατία. Ωστόσο, παρά τις επιφανειακές απόπειρες να

ΣΚΙΤΣΟ ΤΟΥ ΗΛΙΑ ΜΑΚΡΗ ΣΤΗΝ ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ

«νεανίσει», ο ΣΥΡΙΖΑ προτάσσει μόνον ότι είναι «καλύτερος» από τη Ν.Δ. και παραμένει καθηλωμένος σε αναφορές σε ένα παρελθόν που δεν αφορά τους νέους. Γι' αυτούς, τα σημαντικά είναι να υπάρξουν αίσθηση ασφαλείας και δικαιοσύνης, πολιτικές για την κλιματική κρίση, προοπτικές για καλές σπουδές και αξιοπρεπή εργασία. Αυτά,

όμως, δεν ξεπηδούν μέσα από την αδράνεια και τον καιροσκοπισμό. Εάν τα μεγάλα κόμματα δεν τους πείσουν ότι έμαθαν από την τραγωδία, η ψήφος των νέων θα συμβάλει σε νέο κατακερματισμό της πολιτικής σκηνής. Αυτό μπορεί να οδηγήσει ή σε νέους πολιτικούς σχηματισμούς ή στη χειραγώγηση από συμφέροντα εκτός πολιτικής.

ΝΤΟΚΟΥΜΕΝΤΟ Βαγγέλης Δεληπέτρος

Η κυβέρνηση των φαρισαίων και η... συγγνώμη

Οι «επιτελικόι» της ιδιοτέλειας, των απευθείας αναθέσεων και της μπίζνας έχουν βαλθεί να μας πείσουν ότι ζήτησαν συγγώμη και μάλιστα... ειλικρινή. Και το ίδιο παλεύουν και τα πετωμένα «μικρόφωνα», οι σχολιαστές με το ασίγηστο πάθος υπέρ της διατήρησης του Μπτισοτάκη στην εξουσία, όταν βέβαια δεν μπαίνουν οι ίδιοι στο στόχαστρο παίρνοντας τη σκυτάλη της χυδαιότητας και τρέχοντας στην κατηφόρα της ανυποληψίας.

Είναι ειλικρινής όμως μια συγγώμη σαν κι αυτή που εκστόμισε ο Μπτισοτάκης όταν χρειάστηκε τόσα 24ωρα, τόσες συσκέψεις με επικοινωνιολόγους, τόσες αναγνώσεις στοιχείων από δημοσκοπήσεις που τρέχουν και δείχνουν ότι οι απώλειες του κυβερνώντος κόμματος είναι βαριές και τόση οργή στους δρόμους για να καταφέρει να πει ο (για την ώρα ακόμα) πρωθυπουργός αυτή την μικρή αλλά σημαντική λέξη;

Πόσο εννοούν όλοι αυτοί τη συγγώμη όταν ο Κωστάκης Καραμανλής του Αχιλλέα παραιτείται ως

έχων την πολιτική ευθύνη αλλά βιάζεται να ξεκαθαρίσει ότι θα είναι ξανά υποψήφιος, ότι δηλαδή δεν κάνει ούτε βήμα πίσω από αυτό που θεωρεί από θεού δικαίωμά του να εκπροσωπεί το... τοιφλίκι του;

Πόσο σοβαρή άλλωστε είναι η συγγώμη μιας κυβέρνησης και ενός εκάστου εκ των στελεχών της ξεχωριστά όταν ο αντιπρόεδρος της Αδωνης Γεωργιάδης σπεύδει να μας ξεκαθαρίσει ότι όσα είχε πει ο υπουργός Μεταφορών Κ. Καραμανλής στη Βουλή για το τάχα μου ασφαλές σιδηροδρομικό δίκτυο στην Ελλάδα ήταν ψέματα αλλά έτσι «όφειλε» να κάνει ο υπουργός για να μην τρομοκρατηθούμε;

Με άλλα λόγια ο αντιπρόεδρος της κυβέρνησης των α(χ)ρίστων ομολογεί χωρίς αιδώς ότι ο Καραμανλής γνώριζε τι μπορούσε να συμβεί αλλά έλεγε ψέματα. Ότι ο ίδιος ο Γεωργιάδης που προφανώς δεν έπεσε τώρα από τα σύννεφα γνώριζε επίσης ότι είχαν μετατρέψει τη Βουλή σε θέατρο και έλεγαν ατάκες από κακογραμμένο σενάριο.

Και βέβαια, εν τοις πράγμασι, ο τηλεοπτικός... εκπρόσωπος της κυβέρνησης που καταρρέει Αδωνης Γεωργιάδης ομολογεί ότι και ο έχων «την αντικειμενική πολιτική ευθύνη» για την επιλογή των υπουργών και την πολιτική που ασκούν Κυριάκος Μπτισοτάκης γνώριζε τα ψέματα με τα οποία επιχειρούσαν να βγουν λάδι.

Οπότε η αναφορά του «αντ' αυτού», και του Μπτισοτάκη και του Καραμανλή, Γιώργου Γεραπετρίτη σε «ειλικρινή συγγώμη της κυβέρνησης» είναι μια ακόμα πολιτικάντικη προσπάθεια να μας ρίξουν στάχτη στα μάτια. Γιατί μια κυβέρνηση που τέτοιες ώρες φέρνει στη Βουλή νομοσχέδιο που είναι το πρώτο βήμα για την ιδιωτικοποίηση του νερού δεν μπορεί να είναι ειλικρινής όταν ζητάει συγγώμη για τα εγκληματικά λάθη της στους δημόσιους φορείς των σιδηροδρόμων.

Γιατί ο ακραίος φαρισαϊσμός του Κυριάκου Μπτισοτάκη και των κολαούζων του δεν κρύβεται. Ούτε όταν καμώνονται ότι σκύβουν συγκινημένοι το κεφάλι.